

[Helga Pedersen.]

Jeg er bekendt med den højtærede ministers udtalelser i Berlingske Tidendes kronik den 14. september i år, og det er vel de sidste udtalelser, den højtærede minister officielt har fremsat om dette spørgsmål. Den højtærede minister henviser her til, at bevillingssystemet er det mest hensigtsmæssige system på dette område, fordi man ikke i øjeblikket vil kunne indføre fri konkurrence, og der henvises så i første række til byggesituationen. Det er også noget, der har været anført tidligere og været til debat her, hvilken betydning byggesituationen har på biografvæsenets område. Men ret beset er dette vel næppe et holdbart argument. Vi befinder os, så vidt jeg kan se det, her i samme situation som i spørgsmålet om boligpolitik, og her har jo den høje regering klart udtalt nu forleden dag, at der skal føres en boligpolitik efter nye linjer, og at der må tilstræbes et frit boligmarked. Byggerestriktioner og lejerestriktioner skal nu afvikles; det skal naturligvis ske lidt efter lidt, og overgangsbestemmelser skal fastsættes — således har jeg forstået udtalelsen i åbnings-talen.

En overførelse af disse tanker på spørgsmålet om bevillingssystemets opretholdelse må føre til, at man nu overvejer bevillingssystemets afvikling. Det er da ganske klart, at der må en overgangsperiode til, også af hensyn til de nuværende bevillingshavere, men byggeproblemer bør ikke være til hinder for en lovgivning, der i princippet ophæver bevillingssystemet, og derfor tillader jeg mig at spørge, om den højtærede minister kunne tænke sig at overveje den mulighed, at man afskaffede bevillingssystemet og drøftede sig frem til en overgangsordning, der naturligvis skulle være en vis årrække. Jeg kan, idet jeg refererer til en presseomtale i dag af mine udtalelser om radikal-liberal indflydelse i regeringen, tilføje, at jeg meget gerne så en liberal islæt af det radikale partis indflydelse manifesteret i denne sag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i et udvalg.

Gottschalck-Hansen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Hanne Budtz,

er forhindret i at være til stede, skal jeg på mit partis vegne gøre et par enkelte bemærkninger om det foreliggende lovforslag, idet jeg i øvrigt kan henvise til den ordførertale, som det ærede medlem fru Hanne Budtz holdt, da det tilsvarende lovforslag var til behandling i maj måned i år.

Mit partis ordfører gav dengang udtryk for, at lovforslaget, som nu praktisk talt uændret er fremsat for folketinget, var en skuffelse for hende, fordi den revision af den 25 år gamle biografteaterlov, der nu skal søges gennemført, mere beskæftigede sig med detailspørgsmål end med egentlige principper; det, der hermed tænkes på, var jo i første række spørgsmålet om bevillingssystemet, som det ærede medlem frk. Helga Pedersen i dag har omtalt. Det konservative parti har ved adskillige lejligheder gjort sig til talsmand for fri næringsret, for så vidt angår biografteatre.

Foruden byggesituationen, som er anført som argument for opretholdelse af bevillingssystemet, har vi også hørt, at man ville opretholde systemet ud fra den betragtning, at man ville sikre danske erhvervsinteresser, dersom landet kom ind i et større område, og her tænker man formentlig på fællesmarkedet. Nu er dette for det første ikke aktuelt i øjeblikket — desværre, vil jeg gerne sige, men det bliver det forhåbentlig — men dette ufortalt synes jeg, man må se i øjnene, at Danmark, hvis vi kommer ind i denne store helhed, ikke kan forvente, at vi kun kan drage nytte deraf og kun kan høste de begunstigelser, som dette indebærer. Vi får selvsagt en tilsvarende ret til at øve erhvervsvirksomhed i de lande, vi tilslutter os, og der kommer situationer, hvor vi må se i øjnene, hvad enten vi nu bryder os om det eller ej, at vi bliver nødt til at gøre indrømmelser. Men selve spørgsmålet er altså ikke aktuelt endnu, og jeg kan henholde mig til de synspunkter, som det ærede medlem frk. Helga Pedersen i dag har givet udtryk for. Vi må fortsat mene, at det er både rimeligt og rigtigt, at der er fri næringsret på dette område.

Hvad angår filmsfonden, vil jeg gerne gøre den bemærkning, at jeg meget ofte som medlem af finansudvalget har undret mig over, hvilke formål denne fond tilgodeser. Der synes nu at ske en ændring med det foreliggende lovforslag, og jeg kan kun